

Anne Grethe Joensen framsýning í Keypmannahavn:

Føroysk motiv í 40 verkum

»Mín fagnaður til sangin, ljósið og kærleikan«, er heitið á stórari framsýning í Brøndsalen á Frederiksberg í døgunum 13-15 september

Danska listarkvinna Anne Grethe, ið er bergtíkin av føroyska ljósinum og lit-spælinum í okkara skiftandi veðurlagið, letur upp stóra framsýning av málningum í Brøndsalen á Frederiksberg Rundel 1. í næstu viku. Hon fer at sýna fram 170 verk. Her er talan um eina stóra framsýning og ikki færri enn 40 av hesum verkum stava beinleiðis frá íblástri frá teimum mongu ferðunum, hon hevur vitjað í Føroyum.

Anne Grethe er vælkend í Føroyum. Ikki sum listakvinna, men meira sum skeiðleiðari hjá hárfriðkunnardámum í Føroyum.

Hon hevur hildið skeið seinastu mongu árin.

Harumframt er hon eisini gift føroyingi, Jack Gård Joensen úr Skopun, og hóast tey búgva í Keypmannahavn, so eru tey javnan at siggja á klettunum.

Anne Grethe hevur teknað og málað í mong ár, men hetta er fyrstu ferð, at hon sýnir fram.

Framsýningin er eisini eitt slag av »Happening«, sum danir plaga at taka til. Tá latid verður upp, mikudagin 13. september fer Anne Margrethe Dahl at syngja. Hósdagin 14. verður dansishow við Lars

Anne Grethe Joensen sýnir fram føroysk motiv

Christensen og Copenhagen dancers og friggjadagin 15. undirhalda Chris Skytte og Lissen Marschall frá Atlantis.

jústinus

Lesarabrøv

Fyrirspurningur um Eu(v)ropa

Er nakar her í landinum førur fyrri at siga mær, hví Europa nú knappiga skal stavast Evropa, tvis við í staðin fyrri u. Hvør er málfrøðiliga grundgevingin fyrri hesum?

Sjálur dugi eg ikki at siggja nakran avgerandi mun á hesum báum stavimátnum. Neyvan man Ev vera meira føroyskt enn Eu. Nýggi stavimátnin er eftir mín tykkum mishattari enn hin gamli, men er eisini óheppin sæð út frá einum praktiskum sjónarmiði.

Hesin nýggi føroyski stavimátnin var mær kunnugt brúktur í gomlum donskum, og tiskil skilji eg væl, at Dimmalætting er í sjeypda himli í hesum døgum, nú hennara gamla arkaiseraða danska mál knapp-

liga er blivið røttføroyskt! Eg haldi meg tó hava skyldu at nevna, at í Íslandi hava teir valt at stava Europa Evrópa. Kanska er tað hagani, at menn hava fingið íblástur til hesa broytingina? Norðmenn eru heldur ikki konsekventir á hesum øki og skriva viðhvørt Evropa og viðhvørt Europa, hóast seinni stavimátnin man vera tann meira vanligi, ikki bara í Noregi, men ivaleyst um allan heim.

Eg dugi bara ikki at skilja, hví vit, nú tá ið vit hava vant okkum við fyrra stavimátnin, knappiga skulu til at læra nýggjan stavimáta. Hava vit í okkara líftu tjóð stundir til slíkt smáputl og býtt tvælt, sum hesar royndirnar at innføra nýggi-

an stavimáta eru dømi um. Ja, hava vit stundir, hví so ikki fara undir eina meira radikala broyting av føroyskum stavimáta?

Men so til tað praktiska. Í mínum dagliga yrki fáist eg m.a. við at skráseta bókligt tilfar. Partur av skrásetingini er at geva tilfarinum sonnevnd evnis-ord, soleiðis at lætt er at finna tilfarið aftur, tá ið tú hevur brúkt fyrri tí. Í hesum sambandi er tað sera óheppið í tíð og ótíð at broyta stavimátn á vanliga brúktum ordum.

Europa kemur ofta fyrri bæði í tekst og titlur, sum evnisord og sum partur í nógvum stovnsnøvnunum.

Hvør minnst at fara at hyggja undir Evropa, tá ið hann

fer í okkurt føroyskt evnis-yvirlit at leita eftir skrivligum tilfari um Evropa? Og hvør minnst, tá ið nýggi stavimátnin kanska einaferð hevur fest seg, at skriva Evropa, tá ið hann fer í eitt nú útlendskar telduskrár at leita eftir tilfari um Evropa?

Onkur vil kanska siga, at hetta er atfinning, sum ongan týðning hevur. Tað ber til (í føroyskum skráum væl at merkja) at gera tilvísingar frá tí gamla til tað nýggja. Tað er væl møguligt, men eg dugi, sum eg segði, bara ikki at siggja, hví vit skulu gera okkum óneyðugt stríð, spilla okkum málið og isolera okkum málsliga, tá ið tað ikki er neyðugt.

Erhard Jacobsen

Vakrasti urtagarðurin

Nú er summarið um at vera av og heystið kemur, men hjá okkum í Felagnum Tórshavn liggur ein upp-gáva eftir, sum vit fegin vildu loyst, sjálvt um so langt er útlendið og tað er at kjósa vakrasta urtagarðin í Havn.

Várið var kalt og kavin lá so leingi, at fólk næstan fóru at ivast í, um summarið fór at koma. Men tað kom og kuldin gjørdi tað, at allur gróður tók veruliga dik á seg og fór at vaksa meira, tá lyðkan kom. Skótt fóru øll at velja, planta og sáða. Trøini frá býráðnum komu væl við og góvu eyka hug hjá mongum at fara í holtur við stykkið uttanfyri, sum kanska lá og biðaði eftir, »at nú skuldi tað verða«, og tey standa nú runt um í Havnini og royna, hóast tey eru smá enn, at lona eigarum aftur fyrri stríðið.

Summarið hevur verið gott eisini her hjá okkum. Ikki hava vit havt so nógv-an hita sum í Europa, men lýtt hevur verið og rættuliga stílt, so trø, runnar og blómur hava havt góðar gróðrar-umstøður og eru nú til gleði

fyrri eigarar og fyrri onnur, sum ganga framvið.

Tí ein urtagarður er til gleði fyrri mong.

Hvussu er tann vakrasti urtagarðurin? Tað er helst ógjøriligt at siga, vit halda so ymiskt um, hvat er vakurt. Eru tað blómur ella trøð, gras ella grót, ein nýggjur ella ein gamal urtagarður? Tað verða nógvir spurningar at taka støðu til, tá dømast skal. Ein dómsnevnd fær ta uppgávuna.

Tað, sum tit skulu gera, er at útfylla seðilin, sum stendur í blaðnum. Skrivið navn og bústað á eigarinum av urtagarðinum, tit halda hevur uppiborið at verða við í kappingini, og skrivið tykkara egna navn á eisini. Sendið seðilin til Kunningarstovuna áðrenn 12. september. Úrslitið verður kunngjørt um mánaðarskiftið oktober/november og vinnarin fær eitt ferðasteypt og eina urtagarðsferð til Skotlandis í eina viku. Lutakast verður millum tey, sum senda atkvøðuseðilin inn, um eina ferð fyrri tvey við Smyrli til Aberdeen.

Vakrasti urtagarður í Havn 1995

Eigari: _____

Bústaður: _____

INNSENDARI

Navn: _____

Bústaður: _____

Klippið seðilin út og sendið hann til:

Kunningarstovan
á Vaglinum
100 Tórshavn